

Mál nr. 342/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Tegund váttryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Heiti váttryggingartaka (A)

Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 24. september 2023, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 8. nóvember 2023, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M, starfsmaður skóla í A, hafi 17. nóvember 2023 verið að sinna nemanda í iðjuþjálfun sem lét illa og sparkaði og sló í M. Þegar M hafi reynt að róa nemandann með því að halda utan um hann hafi hann spyrnt fótunum með þeim afleiðingum að M féll aftur fyrir sig með nemandann í fanginu og varð fyrir meiðslum. Fram kemur að M hafi áður orðið fyrir árás af hálfu nemandans og því óskað eftir því að vera ekki ein með honum. V hafnaði bótaskyldu.

Í málskotinu kemur fram að um sé að ræða menntastofnun sem sé grunnskóli sem starfi eftir lögum nr. 91/2018 um grunnskóla. Í því felist skylda skólastjóra til að gæta öryggis nemanda og starfsmanna skólans. Sama skylda felist í 12. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Gera verði ríkar kröfur til skólastjórnenda um að láta fara fram sérfræðilegar greiningar og veita stuðning eftir því sem við á til að lágmarka hættu á atburðum sem þessum. M telur að þær aðstæður hafi skapast á slysdegi sem hafi ekki átt að eiga sér stað og að skólastjóri beri ábyrgð á þeim skv. framangreindu. Vinnueftirlitið hafi ekki verið kvatt til að taka út aðstæður. M hafi talað við skólastjóra sama dag og slysið varð og látið vita hvað hafi gerst. Hún hafi því ekki farið fyrirvaralaust frá vinnu. Vinnuveitanda M hafi borið að láta framkvæma sérfræðilega greiningu á nemandanum og gæta þess að stuðningur og eftirlit væri með þeim hætti sem edlilegt er í tilviki sem þessu. M telur að A sem sé rekstraraðili skólans beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni hennar á grundvelli meginreglna skaðabótaréttarins, þ.e. sakarreglunnar og reglunnar um vinnuveitendaábyrgð.

Í bréfi V kemur fram að samkvæmt upplýsingum frá A hafi yfirmaður M og aðrir stjórnendur skólans ekki vitað um atvikið fyrr en nokkru eftir að það gerðist. M hafi verið frá vinnu daginn eftir atvikið en skýringar hafi verið þær að hún hafi ekki treyst sér til vinnu. Ekki hafi verið frekari skýringar. Sjö dögum eftir atvikið hafi M svo skilað inn vottorði vegna fjarvista sjö dögum eftir atvikið fyrir tímabilið 17.11.21 - 3.12.2021. Áverkavottorð hafi síðan borist 15.2.22 eða nær þremur mánuðum eftir að atvikið átti sér stað. V telur því að tilkynningarskylda skv. 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 hafi ekki stofnast. Þá sé heldur ekki séð að rannsókn Vinnueftirlitsins hefði leitt í ljós hvort nemandinn hefði ávallt átt að hafa tvo stuðningsaðila með sér eða hvort hann hafi raunverulega átt við hegðunarvandamála að stríða og M því verið í hættu þegar hún sinnti honum ein. Getur V því ekki fallist á að A verði að bera hallan af mögulegum sönnunarskortum um atvik málsins. Nemandinn hafi byrjað í skólanum í ágúst 2021 en verið í leikskóla í eitt ár áður eða frá október 2020 þegar hann kom til landsins. Nemandinn sé enn í skólanum og engar greiningar verið gerðar enda ekki talin þörf á því að mati fagaðila. Engar upplýsingar liggi fyrir um að M hafi orðið fyrir öðru atviki á undan þessu og yfirmönnum var ekki kunnugt um að hún hefði farið þess á leit að vera ekki ein með honum. Vinnulag hjá skólanum og hjá fólki sem vinnur með börn gangi í meginráttum út frá því að ekki sé tekið á nemendum með þeim hætti sem M lýsir að hún hafi gert þegar atvikið gerðist. M sé vel kunnugt um það enda hafi hún mikla reynslu af því að vinna með börnum og hefði mátt gera sér grein fyrir því að með viðbrögðum sínum myndi hún stuða nemandann með áðurgreindum afleiðingum.

Álit.

Ágreiningur þessa máls varðar það hvort atvikið sem varð til þess að M slasaðist sé að rekja til saknæmrar og ólögmetrar háttsemi váttryggingartaka, starfsmanna hans eða annarra atvika eða aðstæðna sem hann ber skaðabótaábyrgð á. Ekki er í málinu ágreiningur um það hvernig slysið atvikaðist en ágreiningur er um það hvort skólastjórnendur beri ábyrgð á aðstæðum á slysdegi. M ber

sönnunarbyrði fyrir því að slysið sé að rekja til atvika sem atvinnurekandi hennar ber ábyrgð á. M telur að nemandinn hefði átt að vera búin að fá greiningu en gegn neitun A er ekki að sjá af gögnum málsins að tilefni hafi verið til þess að setja nemandann í greiningu. Þá er ekki sannað í málinu að M hafi farið þess á leit að vera ekki ein með nemandanum og óljóst er hvenær M tilkynnti atvinnurekanda um slysið þar sem ekkert kemur fram í gögnum málsins um það fyrir en að M skilar áverkavottorði þremur mánuðum eftir atvikið. Fyrir liggur að M varð fyrir áfalli vegna atviksins og hlaut af því líkamlegar afleiðingar en miðað við þau gögn sem liggja fyrir í málinu hefur M ekki sýnt fram á að hún hafi verið sett í óforsvaranlegar aðstæður sem hafi leitt til þess að A beri skaðabótaábyrgð á slysi hennar. Með vísan til þess verður að hafna bótaskyldu V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu atvinnureksturs A hjá V.

Reykjavík, 12. desember 2023.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir